

Librerías consultades: Abacus, Casa del Llibre, Documenta, El Corte Inglés, Etcètera, Fnac, La Central i Laie (Barcelona); Saltamartí (Badalona); La Llopa (Calella); La Gralla (Granollers); La Llar del Llibre (Sabadell); El Cau Ple de Lletres (Terrassa); La Tralla (Vic); Llorens (Vilanova i la Geltrú); La Capona (Tarragona); Galatea (Reus); Caselles (Lleida); Geli i Llibreria 22 (Girona).

NO FICCIÓ

Català

'Salvador Puig Antich, cas obert'
Jordi Panyella
Angle
Noves revelacions sobre el procés judicial a Salvador Puig Antich.
432 p.

= 4 19,90€

'Economia de Catalunya'
Diversos autors
Profit
Preguntes i respostes sobre l'impacte econòmic de la independència.
238 p.

= 4 18,95€

'Els set pecats capitals de la justícia'
Santiago Vidal
Ara Llibres
El magistrat Santiago Vidal analitza la justícia actual.
229 p.

= 2 17,90€

'Les dones del 1714'
Patricia Gabancho
Columna
Retrat de diverses dones que van intervenir en els fets de 1714.
200 p.

↑ 1 18,50€

'La guerra de 1714'
Joaquim Albareda i Joan Esculies
Pòrtic
Les claus històriques de la guerra de successió.
176 p.

↓ 7 17€

'L'enzim prodigiós'
Hiromi Shinya
Ara Llibres
Una dieta que proposa una vida més sana i la prevenció de malalties.
200 p.

↑ 14 17€

'115 dies a l'Ebre'
Assumpta Montellà
Ara Llibres
Una aproximació a la cruenta batalla de la guerra civil a la riba del riu Ebre.
304 p.

↑ 4 19,90€

'La frontera invisible'
Kilian Jornet
Ara Llibres
El superatleta català recrea una història d'aprenentatge vital al Nepal.
200 p.

↓ 16 18,90€

'Tranquils i atents com una granota'
Eline Snel
Kairós
Exercicis de mediació per calmar els nens inquietos i dispersos.
152 p.

↑ 9 19,50€

'Val més educar'
Gregorio Luri
Pòrtic
Un llibre per a pares que aposta per recuperar el sentit comú en l'educació dels fills.
257 p.

↓ 4 17,90€

Castellà

'Yo fui a EGB'
Javier Ikaz i Jorge Díaz
Plaza & Janés
Un retrat nostàlgic de la generació que va estudiar EGB.
256 p.

↑ 16 18,90€

'La justicia desahuciada'
Elpidio José Silva
Península
El jutge Elpidio José Silva ofereix la seva visió del sistema judicial espanyol.
320 p.

↓ 3 19,90€

'El cociente agallas'
Mario Alonso Puig
Espasa
Un manual per treure el màxim potencial de la nostra personalitat.
224 p.

↑ 2 17,90€

'Alimentación consciente'
Suzanne Powell
Sirio
Consells per alimentar-se d'una manera sana i equilibrada.
168 p.

↑ 4 10€

'Después de despedirme'
Pepe Rubianes
Alrevés
Textos inédits que reflecteixen la personalitat del desaparegut actor.
200 p.

↑ 1 20€

'Somos nuestro cerebro'
Dick Swaab
Plataforma
Una guia que ajuda a entendre el funcionament del cervell humà.
512 p.

↑ 1 24€

'La jungla de los listos'
Miguel Ángel Revilla
Espasa
L'expresident can- tabre denuncia la corrupció política.
232 p.

= 9 19,90€

'Destroza este diario'
Keri Smith
Paidós
Un original llibre il·lustrat que fomenta la creativitat personal.
224 p.

= 2 9,95€

'El poder del ahora'
Eckhart Tolle
Gaia
Una guia de transformació personal amb un missatge espiritual.
220 p.

= 7 10€

'No estamos locos'
El Gran Wyoming
Planeta
Una irònica i humorística visió de l'actual moment polític i social.
304 p.

↓ 14 17,50€

no es tracta tan sols d'un bloqueig creatiu, sinó d'una crisi de més importància. Ho proven els fragments d'un *Diario de la vejez de Millás*, certes proves diagnòstiques i les sessions de teràpia amb la seva psicoanalista octogenària.

En aquest *Millás* de doble reflex, entre la recerca de sentit de Julia -que demana una novel·la- i l'agonia d'Emèrita -que reclama un reportatge-, se xifra l'essència de la novel·la, atès que en aquest camp de forces trobarà la solució de la seva sequera: ja que no pot escriure una novel·la de veritat (de ficció), ha de fer una novel·la falsa (presa de la realitat). I així descobreix que les falses novel·les, aquelles per les artèries de les quals corre la sang del que és real, són més verdaderes. Com aquesta mateixa, sense anar més lluny, ajudada per un alè de veritat que embolcalla la ineludible porció de deliri que sempre contenen les narracions de *Millás*. En el que *La mujer loca* té d'autoescrutini sense complaença ni cerimònia, es lleix com una digna i una mica fosca continuació del bonic autoretrat que va ser *El mundo*. ≡

► **LA MUJER LOCA**

Juan José Millás

Seix Barral. 240 pàg. 17,50 €

comte de Godó coincidissin en un consell d'administració mentre el primer promovia el boicot a *La Vanguardia*, o que Franco digués a Galinsoga: «No em compliqui la vida amb els catalans» pot ser molt real. «Pu- jo! no ens ha mentit, no va estar al Palau, va fer el que podia fer un noi de 30 anys amb un grup d'adolescents, i ha sigut sempre molt discret sobre el tracte que va rebre a la prefectura. Però una altra cosa és el mite», apunta Mercader. I pel que fa a la seva condemna, no té dubtes: «Amb el seu discurs, es va fer condemnar». De cara al futur, Mercader creu que hi ha «25 o 30 episodis de la història catalana que hem acceptat que van ser d'una manera i no van ser d'aquella manera». I té clar que els abordarà des de la ficció. «La novel·la és el gènere per excel·lència». ≡

LA HISTÒRIA DE DOS GERMANS ENTRE CALCUTA I RHODE ISLAND

L'escriptora sense llengua

Jhumpa Lahiri, premi Pulitzer per 'Intèrpret d'emocions', torna a plantejar els problemes d'identitat dels emigrants indis als EUA en la seva última novel·la, 'La fondalada'

ERNEST ALÓS
BARCELONA

En els seus quatre llibres, Jhumpa Lahiri (Londres, 1967) ha reflectit les dificultats de la comunitat índia als Estats Units per encaixar al seu país d'acollida. Des d'*Intèrpret d'emocions*, que li va valer el premi Pulitzer, fins a *La fondalada* (Amsterdam), la història de dos germans, Udayan i Subhash, que prenen camins molt diferents. El primer es compromet amb el violent moviment maoista bengalí, i el segon, políticament indiferent, emigra als Estats Units per doctorar-se. Udayan mor executat per la policia i el seu germà acaba casant-se i emportant-se a Amèrica Gauri, la dona d'aquest, embarassada. Amb el pas dels anys, la relació amb la seva filla no desitjada, Bela, no serà gens fàcil. Amb les seves eleccions els dos germans demostren ser, a la seva manera, com qualsevol persona, «al mateix temps egoistes i desinteressats»:

Culpa

L'emigració dels pares de Jhumpa Lahiri s'assembla a l'experiència de Subhash. «No en tenien necessitat, ho van fer per buscar noves oportunitats. La naturalesa d'aquesta elecció crea certa ambivalència, cert sentit de culpa. Crec que l'emigració índia als Estats Units tendeix a tenir una relació incòmoda, a pensar a tornar, a viatjar a l'Índia tan sovint com poden i a mantenir la seva relació amb la seva cultura d'una manera que resulta problemàtica per a la segona generació, que no entén per què insisteixen tant a mantenir la llengua, la cultura, la cuina, no donar als seus

JOAN GARCIA

►► **A Barcelona** ► L'escriptora indo-nord-americana Jhumpa Lahiri.

«L'anglès és una llengua estrangera. També el bengalí. No pertanyo a cap llengua»

fills noms americans... Els pares volen les dues coses, estar en un lloc i en l'altre».

Aquest és el cas de Jhumpa Lahiri. «No tinc arrels reals enlloc. És difícil per a mi sentir-me americana.

Ser plenament americana era per a mi com una traïció». Una inseguretat que pot ser fèrtil creativament però difícil de gestionar, com a escriptora, a l'hora de relacionar-se amb la seva llengua literària. «El bengalí era una llengua que no parlava fora de la família. Era com un llenguatge secret que només parlàvem entre els meus pares i jo, i això li donava una naturalesa emocional molt especial. El que és irònic és que el meu anglès és molt més perfecte que el meu bengalí, però no hi confio. És una llengua estrangera. Però el ben-

galí també ho és... Per a mi és una llengua oral, no sé escriure-la. Sóc una escriptora que no pertany en realitat a cap llengua».

Però tot canvia, explica, com succeeix amb els personatges de la seva novel·la, quan arriba una nova generació. «Tinc un fill i una filla que se senten molt arrelats als Estats Units, a Brooklyn: és casa seva, s'hi senten vinculats anímicament, i això m'agrada. És fascinant veure com reacciona la gent quan té fills. Tinc uns amics catalans a Massachusetts i les seves dues filles parlen espanyol i català, vénen a veure els seus avis... però no pots negar que els teus fills pertanyen a allà. No pots tenir fills en un país i esperar que segueixin sent lleials a un altre on no han viscut mai».

Per a Lahiri tampoc va ser fàcil. Parlava al seu primer fill en bengalí (i el seu marit, un guatemalenc d'origen grec i alemany, els hi parlava en castellà) fins que a l'escola li van demanar que ho fes en anglès, era una mare primerenca i hi va accedir. «Crec que va ser un error», diu ara. La seva segona filla, lamenta, no sap parlar ni bengalí ni castellà.

Des de fa dos anys, viu a Roma amb tota la seva família. Ha millorat el seu italià fins al punt que ha començat a escriure en aquesta llengua. «Però fins a cert punt una part de la meua motivació personal era comprendre aquesta noció de ser realment un estranger, una cosa sobre la qual sempre he escrit però que només coneixia de segona mà a partir de l'experiència dels meus pares. Aquesta és la primera vegada que m'he d'enfrontar realment als desafiaments de viure fora del meu entorn habitual». ≡